

Práce se z translatologického hlediska zaměřuje na oslovení, a to na oslovení zájmné (tykání/vykání) i jmenné (např. vlastní jména, tituly atd.). Klade si za cíl zjistit, zda se překlad mexické telenovely do češtiny v tomto směru řídí normami platnými pro audiovizuální díla ve výchozí kultuře, nebo v cílové kultuře a zda se tedy přiklání k adekvátnosti nebo naopak k přijatelnosti.

Teoretická část práce je věnována zájmnému a jmennému oslovení v češtině a v evropské a mexické variantě španělštiny a vymezení vlivu kulturních norem na překlad. Nejprve je oslovení obecně definováno a poté je na základě odborných pramenů zpracován systém oslovení v daných jazycích. Poté je představen model překladu Gideona Touryho, z něhož rámec práce vychází.

Empirická část práce se skládá z kontrastivní a translatologické analýzy.

Kontrastivní analýza zkoumá oslovení užívané v českých, španělských a mexických filmových scénářích a klade si za cíl systematictěji zpracovat aktuální tendence charakteristické pro tyto texty v uvedených jazycích. U zájmného oslovení je výzkum zaměřen na poměr tykání a vykání v různých sociálních kontextech. U jmenného oslovení jsou analyzovány frekvence výskytu jednotlivých forem, jejich kombinační možnosti a celková frekvence oslovení. Provedený výzkum slouží jako východisko pro translatologickou analýzu.

Translatologická analýza vychází z originálních dialogových listin, překladů před dialogovou úpravou a konečné podoby překladů po úpravě. Identifikuje překladatelskou metodu, kterou tři překladatelé téže telenovely použili, a překladatelské normy uplatňované zadavatelem, jež vyplývají z dialogové úpravy překladu.